

Apocalipsa lui Ioan

Apocalipsa lui Ioan

Viziunea lui Isus cel Înviat

1 ¹Revelația lui Isus Hristos*, pe care Dumnezeu i-a dat-o ca să le arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând. El i-a arătat-o robului Său Ioan, prin îngerul Său, prin care i-a trimis-o, ²iar Ioan a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos, tot ce a văzut. ³Fericiți sunt cei ce citește și cei care ascultă cuvintele profeției* și care păzesc cele scrise în ea, fiindcă timpul este aproape.

⁴Ioan, către cele șapte Biserici din Asia: Har vouă și pace de la Acela care este, care era și care vine, și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului

* 1.1 Este vorba de conținutul cărții revelat sau descoperit lui Ioan, sau de faptul că Isus Hristos se revelează pe Sine lui Ioan, la porunca Tatălui, într-o serie de viziuni glorioase despre Judecata care va veni.

* 1.3 Binecuvântarea este adresată celor citec în comunitate, ca Biserică, profeția. Forma ei arată felul în care se citea într-un grup un text important, în antichitate: o persoană citea, iar ceilalți ascultau.

Său* ⁵și de la Isus Hristos, Martorul cel credincios, Întâiul născut din morți și Stăpânul împăraților pământului.

Celui ce ne iubește, Celui ce ne-a eliberat de păcatele noastre prin sângele Său ⁶și a făcut din noi o împărăție, preoți ai lui Dumnezeu Tatăl Său – a Lui să fie slava și puterea, în vecii vecilor! Amin!

⁷Iată, El vine pe nori
și orice ochi îl va vedea,
chiar și cei care L-au străpuns,
și vor plânge din pricina Lui
toate semințiile pământului.
Da! Amin!

⁸Eu sunt alfa și omega, zice Domnul Dumnezeu, Acela care este, care era și care vine, Cel Atotputernic.

⁹Eu, Ioan, fratele vostru și părtaş împreună cu voi la suferința, la Împărăția și răbdarea* în Isus, mă aflu

* 1.4 Salutul din 1:4-5 este trinitar, amintind cele trei persoane ale Sfintei Treimi. Cele șapte duhuri sunt o imagine pentru prezența și lucrarea perfectă a Duhului Sfânt.

* 1.9 Răbdarea aceasta este răbdarea perseverenței de a rămâne credincios lui

în insula numită Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și mărturisirea lui Isus^{*}.¹⁰ În ziua Domnului^{*} eram în duh^{*} și am auzit în spatele meu un glas puternic, ca de trâmbiță,¹¹ care spunea: „Ceea ce vezi scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea”^{*}.

¹² M-am întors să văd al cui era glasul care vorbea cu mine, și când m-am întors am văzut șapte sfeșnice de aur,¹³ iar în mijlocul lor pe cineva asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu un veșmânt lung până la pământ și încins la piept cu

---

Dumnezeu și lui Isus, chiar prin suferințe.

^{*} 1.9 Ioan se afla în exil în insula Patmos, din cauza predicării evangheliei și a mărturiei lui Isus. Reacția imperiului roman împotriva Împăratului lumii începuse deja, iar imaginea glorioasă a lui Isus arată că, de fapt, toată puterea este la El.

^{*} 1.10 Ziua Domnului este înțelească de mulți ca fiind ziua duminicii, când Ioan era la închinare („în duhul”). Pentru unii ea este Ziua Judecării la care Ioan are acces prin viziunea primită de la Isus Hristos.

^{*} 1.10 Expresia „eram în duh” arată că Ioan era într-o stare spirituală de închinare, poate și de extaz, o stare spirituală deosebită în care a primit viziunile acestea.

^{*} 1.11 Apare tema Cărții. Isus este un Domn al Cărții, al Cuvântului scris. Aici el trimite o carte, cartea viziunilor apocaliptice, la o serie de șapte biserici selectate din Asia mică, reprezentative pentru toată Biserica - de peste tot și din toate timpurile.

un brâu de aur.¹⁴ Capul și părul Lui erau strălucitoare ca lâna albă, ca zăpada, iar ochii Lui erau ca para focului;¹⁵ picioarele Lui erau asemenea aramei topite în cuptor, iar glasul Lui ca vuietul multor ape.¹⁶ Ținea în mâna dreaptă șapte stele și din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri. Fața Lui era ca soarele când strălucește cu putere^{*}.¹⁷ Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui, ca mort. Dar El și-a pus mâna dreaptă peste mine și mi-a spus:

„Nu te teme, Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă,¹⁸ Cel viu! Am fost mort și, iată, sunt viu în vecii vecilor și am cheile Morții^a și ale Lumii morților^b.¹⁹ Scrie, așadar, ceea ce ai văzut, și cele ce sunt și cele ce vor fi după acestea.²⁰ Cât despre taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte sfeșnice de aur, iată: cele

---

^{*} 1.16 Înfrățirea lui Isus cel înviat este glorioasă. Ioan îl recunoaște așa cum îl știa, dar descrie și măreția Lui copleșitoare. Imaginea reprezintă o descriere a unei persoane reale, dar are și elemente simbolice, cum ar fi sabia care iese din gura lui Isus. Sabia aceasta arată că Isus Hristos, Cuvântul viu, are declarații hotărâte și tăioase despre istoria Bisericii și a omenirii, în general.

^a 1.18 Lit.: Thanatos. Înseamnă „moartea” - ca fenomen, dar și zeul Thanatos, zeul morții.

^b 1.18 Lit.: Hades. Se poate traduce: „locuința morților”, „împărăția morților”. În mitologia greacă, peste Hades, domnea zeul Hades, zeul morții.

șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar cele șapte sfeșnice sunt cele șapte Biserici* .

Șapte mesaje către șapte Biserici

2 ¹Îngerului Bisericii din Efes scrie-i:

Așa spune Cel care ține în mână Sa dreaptă cele șapte stele, Cel care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur: ²Știu faptele tale* , munca ta și perseverența ta și că nu-i poți suferi pe cei răi și că i-ai pus la încercare pe cei care se dau drept apostoli, dar nu sunt, și i-ai dovedit mincinoși. ³Că ai răbdat și ai suferit pentru Numele meu și nu ai obosit. ⁴Dar am ceva împotriva ta, că ai lăsat deoparte dragostea cea dintâi. ⁵Amintește-ți, așadar, de unde ai căzut, pocăiește-te și fă iarăși faptele de la

---

* 1.20 Cifra șapte semnifică completitudinea și se referă la creație. De aceea, cele șapte Biserici pot să reprezinte întreaga istorie a Bisericii sau o privire de ansamblu asupra Bisericii. Îngerii celor șapte Biserici sunt reprezentanții acestor Biserici înaintea lui Dumnezeu, posibil păstori, dar nu neapărat. Pot fi și personaje simbolice, personificări ale celor șapte Biserici. Lor li se vorbește de parcă sunt Biserica însăși. Oricum, Isus numește această viziune a stelelor și a sfeșnicelor „o taină”.

* 2.2 Aici începe tema faptelor în Apocalipsa - și apare prima dată în mesajul către Efes. Din șapte Biserici, doar două nu primesc o atenționare explicită despre faptele:u Smirna și Pergam. Domnul judecă faptele credincioșilor săi.

început! Altfel^c , voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui. ⁶Totuși ai ceva bun: urăști faptele nicolaiților, pe care și Eu le urăsc. ⁷Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericii: celui biruitor îi voi da să mănânce din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu.

⁸Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i:

Așa spune Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel ce a fost mort^d și a înviat: ⁹Îți știu necazul și sărăcia - dar ești bogat - și știu batjocura din partea celor care se numesc iudei, dar nu sunt decât o sinagogă a Satanei. ¹⁰Nu te teme de ceea ce vei suferi! Iată, Diavolul îi va arunca în închisoare pe unii dintre voi ca să fiți puși la încercare, și veți avea zece zile de necaz.* Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții^e . ¹¹Cine are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune

---

^c2.5 Lit.: „căci de nu”.

^d2.8 Lit.: „cel ce a ajuns mort” sau: „cel ce a murit”. O foarte interesantă descriere de sine a lui Isus, prin care se prezintă ca părtaș la moartea de care suferă omenirea, dar și ca victorios asupra ei și ca mântuitor, salvator al omenirii de sub puterea morții.

* 2.10 . Folosirea numărului zece comunică faptul că este vorba despre un eveniment destul de serios. Zece zile de necaz înseamnă un necaz greu.

^e2.10 Este cununa de învingător.

Bisericilor: cel biruitor nu va fi vătămat de a doua moarte!^{*}

¹²Iar îngerului Bisericii din Pergam scrie-i:

Așa spune cel ce are sabia ascuțită cu două tășuri: ¹³Știu unde locuiești, acolo unde este tronul Satanei. Tu ții cu tărie Numele Meu și nu te-ai lepădat de credința în Mine nici în zilele lui Antipa, martorul Meu cel credincios Mie, care a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana. ¹⁴Însă am împotriva ta câteva lucruri: tu ai acolo pe unii care țin învățătura lui Balaam, cel care îl învăța pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce din cele jertfite idolilor și să se desfrâneze^{*}. ¹⁵La fel, ai și câțiva care țin învățătura nicolaiților^{*}. ¹⁶De aceea, pocăiește-te! Iar de nu, voi veni în grabă

^{*} 2.11 Este prima oară când apare expresia „a doua moarte”. Prima moarte a fost o pedeapsă venită în urma unei cunoașteri invalide a binelui și răului, când Adam și Eva au luat din rodul pomului cunoștinței binelui și răului. A doua moarte este o pedeapsă care vine din nepăstrarea cu credință a cunoștinței binelui și răului pe care o dă Dumnezeu prin Hristos.

^{*} 2.14 Și acești „balaamiți” și „izabelieni” de mai târziu, arată primejdia imoralității (idoli și desfrânare) aduse în Biserică sub formă de ispită și erezie.

^{*} 2.15 Nicolaiții aveau, se pare o învățătură greșită despre autoritate și conducere în Biserică, preferând centralizarea excesivă a conducerii.

la tine și mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele. ¹⁷Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericilor: învingătorului îi voi da mana ascunsă și îi voi da o piatră albă, iar pe piatră va fi scris un nume nou, pe care nimeni nu-l cunoaște, numai cel care l-a primit.

¹⁸Iar îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i:

Așa spune Fiul lui Dumnezeu, Cel ce are ochii ca para focului, iar picioarele asemenea aramei: ¹⁹Îți cunosc faptele, dragostea, credința, slujirea și răbdarea, iar faptele tale din urmă sunt mai bune^f decât cele dintâi^{*}. ²⁰Însă am ceva împotriva ta, că o lași pe Izabela, femeia care își zice că e profet și îi învață și îi amăgește pe robii Mei, să se desfrâneze și să mănânce din cele jertfite idolilor. ²¹I-am dat vreme să se pocăiască, dar ea nu vrea să se pocăiască de desfrânarea ei. ²²Iată, o arunc bolnavă la pat, iar pe cei ce se desfrânează cu ea îi arunc în mare suferință, dacă nu se pocăiesc de faptele ei, ²³iar pe copiii^{*} ei îi voi lovi cu moarte. Și vor cunoaște toate Bisericile că Eu sunt Cel care cercetează lăuntru și inima omului și vă voi da fiecăruia

^f 2.19 Lit.: „mai depline”.

^{*} 2.19 Isus dorește o îmbunătățire a faptelor, în timp.

^{*} 2.23 Adică, urmașii ei, discipolii ei, vor fi pedepsiți.

după faptele voastre^{*}. ²⁴Vouă însă, celorlalți din Tiatira, care nu păstrați această învățătură și nu ați cunoscut „lucrurile adânci ale Satanei”^{*}, cum zic ei, vă spun: peste voi nu mai pun altă greutate, ²⁵doar țineți cu tărie ceea ce aveți până când voi veni. ²⁶Iar biruitorului, celui ce păzește până la sfârșit lucrările^g Mele

îi voi da stăpânire asupra Neamurilor ²⁷și le va păstori cu un toiag de fier și le va sfărâma ca pe niște vase de lut.

²⁸Așa îi voi da, după cum și Eu am primit de la Tatăl Meu. Și îi voi da Steaua dimineții. ²⁹Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericilor.

3¹Iar îngerului Bisericii din Sardes scrie-i:

Așa spune Cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte

stele^{*}: Știu faptele tale^{*}, ai faima^h că trăiești, dar ești mort. ²Începe să veghezi și întărește ceea ce a mai rămas și este pe moarte, fiindcă nu am găsit faptele tale depline înaintea Dumnezeului Meu. ³Așadar, adu-ți aminte cum ai primit și ce ai auzit, păzește și pocăiește-te. Iar dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști ceasul când voi veni asupra ta. ⁴Ai, totuși, în Sardes cateva nume, puține, care nu și-au murdărit veșmintele. Ei vor merge alături de Mine în haine albe, fiindcă sunt vrednici. ⁵Așa va fi îmbrăcat cel biruitor, în veșminte albe, și nu-i voi șterge numele din Cartea Vieții, ci îi voi adevveriⁱ numele înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui. ⁶Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericilor.

⁷Iar îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i:

Așa spune Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel ce are cheia lui David, Cel ce deschide și nimeni nu închide, și Cel care închide și nimeni nu deschide: ⁸Îți știu faptele și,

^{*} 2.23 O afirmare interesantă a judecății etice a lui Isus: El verifică interiorul și inima, adică gândurile și sentimentele lăuntrice, și răsplătește faptele, adică împlinirea acestor trăiri lăuntrice în fapte.

^{*} 2.24 O cunoaștere a răutății și a păcatului care, de fapt, nu este nici adâncă, nici sfântă.

^g 2.26 Sau: „faptele”. Faptele lor, faptele Izabelei și faptele lui Isus sunt puse în contrast.

^{*} 3.1 Isus este descris ca Acela care are plinătatea prezenței Duhului Sfânt și plinătatea autorității în Biserică.

^{*} 3.1 Tema faptelor domină capitoul trei, fiind prezentă și la Sardes, și la Filadelfia și la Laodiceea. Isus știe faptele fiecărei Biserici, ale fiecărui om.

^h 3.1 Lit.: „ai numele”.

ⁱ 3.5 Sau: „îi voi mărturisi”, „îi voi confirma”.

iată, ți-am deschis înaintea ta o ușă pe care nimeni nu o poate închide, fiindcă puterea ți-e mică, dar ai păzit cuvântul Meu și nu Mi-ai tăgăduit Numele. ⁹ Iată, ți-i dau pe aceia care sunt din sinagoga Satanei și își spun iudei, dar nu sunt, ci mint, îi voi face să vină și să se închine la picioarele tale și vor recunoaște că te iubesc^j. ¹⁰ Pentru că ai avut răbdare și ai stat cu tărie, așa cum ți-am poruncit, și Eu te voi păzi de ceasul încercării care urmează să vină peste toată lumea ca să îi încerce pe locuitorii pământului. ¹¹ Eu vin curând! Ține cu tărie ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa. ¹² Pe acela care învinge îl voi face o coloană în Templul Dumnezeului Meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Ierusalimul cel nou, care se coboară din cer de la Dumnezeul Meu^{*}, și voi scrie pe el Numele Meu cel nou. ¹³ Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericilor.

¹⁴ Iar îngerului Bisericii din Laodiceea scrie-i:

Așa spune Cel ce este Amin, martorul credincios și adevărat, Cel ce e de la începutul^k creației lui Dumnezeu: ¹⁵ Îți știu faptele, tu nu ești nici rece, nici fierbinte. O, măcar de ai fi fost rece sau fierbinte! ¹⁶ Așa, pentru că ești căldicel – nici fierbinte, nici rece – am să te scuip din gura Mea, ¹⁷ fiindcă spui: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic”, și nu știi că, de fapt, tu ești nenorocit, vrednic de milă, sărac, orb și gol. ¹⁸ Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat în foc ca să te îmbogățești, veșminte albe ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale și alifie ca să îți ungi ochii și să vezi. ¹⁹ Pe cei pe care îi iubesc, Eu îi mustru și îi pedepsesc; fii plin de râvnă, așadar, și pocăiește-te! ²⁰ Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă cineva va auzi glasul Meu și va deschide ușa, Eu voi intra la el și voi cina împreună cu el și el cu Mine. ²¹ Celui biruitor îi voi da să stea împreună cu Mine pe tronul Meu, după cum și Eu am biruit și stau împreună cu Tatăl Meu pe tronul Său. ²² Cel ce are urechi să asculte ceea ce Duhul le spune Bisericilor.”

^j3.9 Lit.: „te-am iubit”.

^{*}3.12 Concepția despre Ierusalim este unitară în Apocalipsa, la fel și compoziția cărții. Aici Isus amintește de coborârea Ierusalimului din cer, ceea ce se va vedea întâmplându-se în Apocalipsa 21:2.

^kLit.: „începutul”.

Viziunile Judecării

4 ¹Apoi am privit și, iată, o ușă era deschisă în cer. Iar glasul cel dintâi, pe care îl auzisem sunând ca o trâmbiță, mi-a vorbit și mi-a spus: „Urcă aici și îți voi arăta ce trebuie să se întâmple după acestea”. ²Imediat am ajuns acolo prin Duhul^l și, iată, am văzut un tron în cer, iar pe tron ședea Cineva³ a cărui înfățișare era asemenea pietrelor de jaspis și de sardiu^m, iar în jurul tronului era un curcubeu cu înfățișarea smaralduluiⁿ. ⁴În jurul tronului erau alte douăzeci și patru de tronuri, iar pe ele ședeau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și purtând pe capetele lor cununi de aur. ⁵Din tron ieșeau fulgere, glasuri și tunete, iar înaintea tronului ardeau șapte făclii de foc, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu. ⁶În fața tronului era ceva ca o mare de sticlă, asemenea cristalului.

La mijloc, și în jurul tronului, erau patru ființe acoperite cu ochi în față și

^l4.2 Lit.: „Imediat am fost în Duh”. Sensul este de a fi fost cuprins de puterea Duhului lui Dumnezeu și de a fi intrat într-o stare spirituală deosebită, posibil de extaz spiritual, în care a primit noi revelații.

^m4.3 Pietre prețioase de culoare roșie (sardiu) și roșu-translucid (jasp).

ⁿ4.3 Piatră prețioasă de culoare verde, translucidă.

în spate. ⁷Prima ființă era ca un leu, a doua ființă era ca un taur tânăr, a treia ființă avea fața ca de om, iar cea de-a patra ființă era ca un vultur în zbor. ⁸Fiecare din cele patru ființe avea câte șase aripi și erau pline de ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte, ele strigau fără încetare:

Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul
Dumnezeu, Cel Atotputernic, Cel
care era, care este și care vine.

⁹De câte ori ființele dădeau slavă, cinste și mulțumire Celui așezat pe tron, Celui viu în vecii vecilor, ¹⁰cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea celui așezat pe tron și I se închinau Celui viu în vecii vecilor și își aruncau cununile înaintea tronului spunând:

¹¹Vrednic ești Tu, Domnul și
Dumnezeul nostru,
să primești slava, cinstea și puterea,
pentru că Tu ai le-ai creat pe toate
și prin voința Ta au fost și s-au
înființat.

Cartea cu șapte peceteți

5 ¹Și am văzut în mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceteți. ²Și am văzut un înger puternic care întreba^o cu glas răsunător: „Cine este vrednic să

^o5.2 Lit.: „proclama”.

deschidă cartea și să-i deslege pecețile?”³ Dar nimeni din cer nu putea să deschidă cartea, nici de pe pământ, nici de sub pământ și nici să se uite în ea.⁴ Am plâns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea, nici să se uite în ea.⁵ Atunci unul din bătrâni mi-a spus: „Nu mai plânge, iată, a învins Leul din tribul lui Iuda, vlăstarul lui David, și el va deschide cartea cu cele șapte peceți ale ei.”

⁶Și am văzut în mijlocul tronului, și al celor patru ființe, în mijlocul bătrânilor, stând în picioare un Miel care părea înjunghiat; avea șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise peste tot pământul.⁷ El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a Celui ce ședea pe tron.⁸ Atunci când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului având fiecare o harpă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.⁹ Ei cântau o cântare nouă și spuneau:

Vrednic ești să iei cartea
și să-i deschizi pecețile,
pentru că ai fost înjunghiat
și ai răscumpărat pentru Dumnezeu
cu sângele Tău

oameni din orice seminție
și limbă și neam și popor
¹⁰și i-ai făcut împărăție și preoți
ai Dumnezeului nostru
și ei vor împărăți peste lume^P.

¹¹M-am uitat și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, și al ființelor și al bătrânilor, iar numărul lor era miriade de miriade și mii de mii.¹² Ei spuneau cu voce răsunătoare:

Vrednic este Mielul cel înjunghiat să
primească
puterea și bogăția și înțelepciunea și
tăria
și cinstea și gloria și binecuvântarea.

¹³Și am auzit toate făpturile care sunt în cer și pe pământ și sub pământ și în mare, toate câte sunt în ele zicând:

A Celui care șade pe tron și a
Mielului
să fie binecuvântarea
și cinstea și gloria și puterea,
în vecii vecilor!

¹⁴Și cele patru ființe spuneau: „Amin!”, iar bătrânii au căzut la pământ și s-au închinat.

6¹ Am văzut când a deschis Mielul prima din cele șapte peceți și am auzit-o pe una din cele patru ființe

^P_{5.10} Lit.: „peste pământ”.

spunând cu glas ca de tunet: „Vino!”² Am privit și, iată, un cal alb, iar călărețul său avea un arc și i s-a dat o coroană și a plecat ca un învingător, să învingă.

³ Și când a deschis a doua pecete, am auzit a doua ființă spunând: „Vino!”⁴ Și a ieșit un alt cal, roșu ca focul, iar călărețul lui a primit puterea să ia pacea de pe pământ, și oamenii să se înjunghie unii pe alții. Și i s-a dat o sabie mare.⁵ Iar când a deschis a treia pecete, am auzit cea de-a treia ființă spunând: „Vino!” Am privit și, iată, un cal negru, iar călărețul său avea în mână o balanță.⁶ Și am auzit ceva ca un glas în mijlocul celor patru ființe vii spunând: „Măsura de grâu – un dinar, și trei măsuri de orz – un dinar, însă de ulei și de vin să nu te atingi.”

⁷ Și când a deschis a patra pecete, am auzit glasul celei de a patra ființe spunând: „Vino!”⁸ Am privit și, iată, un cal galben-vânăt, iar numele călărețului său era Moartea^q; iar Tărâmul morților^r îl urma. Și li s-a dat putere asupra unui sfert din pământ să ucidă cu sabia și

foametea și moartea și cu fiarele pământului.

⁹ Și când a deschis a cincea pecete, am văzut sub altar sufletele celor înjunghiați din pricina cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei pe care au avut-o.¹⁰ Și ei au strigat cu glas puternic, spunând: „Până când, Stăpâne sfânt și adevărat, nu vei face judecată și nu vei răzbuna sângele nostru împotriva locuitorilor pământului?”¹¹ Și i s-a dat fiecăruia dintre ei un veșmânt alb și li s-a spus să se odihnească încă puțin timp, până când se va împlini numărul fraților lor, ai celor ce slujesc împreună^s cu ei, care urmau să fie uciși ca și ei.

¹² Și am văzut când s-a deschis a șasea pecete. A fost un cutremur mare, soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, iar luna întreagă s-a făcut ca sângele.¹³ Stelele cerului au căzut pe pământ, așa cum dintr-un smochin cad smochinele verzi atunci când e scuturat de un vânt puternic.¹⁴ Cerul a dispărut ca un sul care se înfășoară și toți munții și toate insulele s-au mișcat din locul lor.¹⁵ Iar împărații pământului, conducătorii cei mari și comandanții de armate, cei bogați și cei puternici, toți cei liberi și toți robii s-au ascuns în peșterile și în stâncile munților,¹⁶ strigând munților și

^q6.8 Gr.: Thanatos. Era și fenomenul morții, dar și zeul morții.

^r6.8 Gr.: „Hades”. Era și împărăția morților, dar și zeul Tărâmului morților. De la acest cuvânt vine în limba română termenul „iad”.

^s6.11 Lit.: „ai celor robi împreună cu ei”.

pietrelor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui care șade pe tron și de mânia Mielului,¹⁷ căci a venit ziua cea mare a mâniei lor și cine poate sta în picioare?”

7¹ După aceasta am văzut patru îngeri stând în cele patru colțuri ale pământului, care țineau cele patru vânturi ale pământului ca să nu sufle nici un vânt peste pământ, nici peste mare și nici peste vreun copac.² Și am văzut un alt înger înălțându-se de la răsăritul soarelui, având pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora li se dăduse putere să vatăme pământul și marea,³ spunând: „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu îi vom pecetlui pe frunte pe robii Dumnezeului nostru!”⁴ Și am auzit numărul celor pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii¹, pecetluiți din toate triburile fiilor lui Israel.⁵ Din tribul lui Iuda,

douăsprezece mii de oameni pecetluiți; din tribul lui Ruben, douăsprezece mii; din tribul lui Gad, douăsprezece mii;⁶ din tribul lui Așer, douăsprezece mii; din tribul lui Neftali, douăsprezece mii; din tribul lui Manase, douăsprezece mii;⁷ din tribul lui Simeon, douăsprezece mii; din tribul lui Levi, douăsprezece mii; din tribul lui Isahar, douăsprezece mii;⁸ din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii; din tribul lui Iosif, douăsprezece mii; din tribul lui Benjamin, douăsprezece mii de oameni pecetluiți.

⁹ Apoi am privit și, iată, o mare mulțime de oameni, pe care nimeni nu putea să o numere, din fiecare neam și din toate triburile și popoarele și limbile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și cu ramuri de palmier în mâini.¹⁰ Ei strigau cu glas puternic spunând: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, cel care șade pe tron, și a Mielului!”¹¹ Și toți îngerii stăteau în jurul tronului și al bătrânilor și al celor patru ființe, și au căzut cu fața la pământ înaintea tronului și i s-au închinat lui Dumnezeu,¹² spunând:

Amin! Dumnezeului nostru să-i fie binecuvântarea, slava, înțelepciunea, mulțumirea, cinstea, puterea și tăria,

¹_{7.4} Cei 144.000 reprezintă aici, oameni din Israel. Ei pot fi, ca atare, parte din Biserică, dar sunt o parte distinctă prin caracteristicile lor. Lista semințiilor este modificată. De obicei, Levi și Iosif nu sunt incluși în lista de seminții ale lui Israel (locul lui Iosif este ținut de Efraim și Manase, fiii săi), dar aici sunt amintiți și ei, în vreme ce lipsesc Efraim și Dan.

în vecii vecilor. Amin!

¹³Unul dintre bătrâni mi-a vorbit: „Oamenii aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt și de unde au venit?” ¹⁴Iar eu i-am zis: „Domnul meu, tu știi.” Și el mi-a spus: „Aceștia sunt cei veniți din Suferința cea mare^u; ei și-au spălat hainele și le-au înalbit în sângele Mielului. ¹⁵De aceea,

ei stau înaintea tronului lui
Dumnezeu
și îi slujesc ziua și noaptea în
Templul Lui,

iar Cel care șade pe tron îi va
adăposti în cortul Său.

¹⁶Ei nu vor mai flămânzi,
nici nu vor mai înseta,
nu îi va mai arde soarele
și nici o arșița,

¹⁷pentru că Mielul din mijlocul
tronului îi va paște

și îi va conduce la izvoarele apelor
vieții^v,

iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă

din ochii lor.”

Cei șapte îngeri cu trâmbițele judecării

8 ¹Iar când a deschis a șaptea pecete, s-a făcut tăcere în cer de aproape o jumătate de ceas. ²Și i-am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu; lor li s-au dat șapte trâmbițe.

³Un alt înger a venit cu o cădelniță de aur și a stat la altar. Lui i s-a dat multă tămâie ca să o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur din fața tronului. ⁴Și fumul tămâiei s-a înălțat din mâna îngerului, împreună cu împreună cu rugăciunile sfinților, înaintea lui Dumnezeu. ⁵Iar îngerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul altarului și a aruncat pe pământ; și s-au stârnit tunete, glasuri, fulgere și un cutremur.

⁶Iar cei șapte îngeri, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune din trâmbițe.

⁷Și primul a sunat din trâmbiță. Grindină și foc au fost amestecate cu sânge și au fost aruncate pe pământ, iar o treime din pământ a ars, o treime din copaci au ars, și toată iarba verde a ars. ⁸Și al doilea înger a sunat din trâmbiță; și ceva ca un munte mare de foc aprins a fost aruncat în mare, iar o treime din mare a devenit sânge ⁹și au murit o

^u7.14 Cei veniți din Suferința cea mare par să fie martiri, căroră li se promite că nu vor mai suferi niciodată. Și aici, ca și în capitolul 3, apare faptul că acești credincioși au un loc aparte în Templul ceresc, în vreme ce despre Ierusalimul cel nou se spune că nu are Templu.

^v7.17 Aceste rânduri sunt un fel de Psalm 23 inversat. Păstorul este mielul. Sau, Mielul îi paște pe ceilalți miei. Poate fi și o referire la întrupare.

treime din ființele mării care au suflare de viață și o treime din corăbii au fost nimicite.¹⁰ Și al treilea înger a sunat din trâmbiță; și din cer a căzut din cer o stea mare arzând ca o torță, și a căzut peste o treime din râuri și peste izvoarele apelor.¹¹ Iar numele stelei este Amar^w; o treime din ape au devenit amare^x și mulți oameni au murit din cauza apelor pentru că erau amare.

¹²Și al patrulea înger a sunat din trâmbiță; o treime din soare a fost lovită și o treime din lună și o treime din stele, așa încât s-a întunecat o treime din ele, iar ziua și-a pierdut o treime din lumină, la fel și noaptea.¹³ M-am uitat și am auzit un vultur zburând la zenit, zicând cu glas puternic: „Vai, vai, vai de locuitorii pământului, din pricina celorlalte trei trâmbițe ale îngerilor care urmează să trâmbițeze!”

9 ¹Și al cincilea înger a sunat din trâmbiță și am văzut o stea căzută din ceruri pe pământ. Și stelei^y i

^w8.11 Lit.: „absint”, adică „pelin”. O plantă amară și otrăvitoare, cu efecte halucinogene.

^x8.11 Lit.: „absint”.

^y9.1 Lit.: „lui”. Posibil stelei (astru, de gen masculin, în greacă: aster) sau îngerului. Se pare că steaua este înțeleasă ca un fel de ființă supranaturală ajunsă pe pământ, o zeitate.

s-a dat cheia fântânii Adâncului.² Și a deschis fântâna Adâncului, iar din fântână s-a ridicat un fum ca fumul unui cuptor mare și s-a întunecat soarele și văzduhul din cauza fumului fântânii.³ Și din fum au ieșit pe pământ lăcuste și li s-a dat o putere^z ca puterea scorpionilor pământului.⁴ Dar li s-a spus să nu nimicească iarba pământului nici vreo plantă, nici vreun copac, ci numai pe oamenii care nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.⁵ Și li s-a dat poruncă nu să-iucidă, ci să-i chinuie timp de cinci luni, iar chinul lor este ca atunci când un scorpion înțeapă un om.⁶ În acele zile oamenii vor căuta moartea și nu o vor găsi; vor tânji să moară, dar moartea va fugi de la ei.

⁷Înfățișarea scorpionilor era asemenea cailor pregătiți de luptă. Pe capetele lor erau ca niște cununi de aur, iar fețele lor erau ca niște fețe de oameni;⁸ părul lor era ca părul femeilor, iar dinții lor erau ca ai leilor;⁹ aveau platoșe ca niște platoșe de fier, iar sunetul aripilor lor era asemenea sunetului carelor de luptă trase de cai mulți care aleargă în bătălie.¹⁰ Aveau cozi asemenea scorpionilor cu ace, iar puterea lor de a-i vătăma pe oameni

^z9.3 Lit.: „autoritate”.

cinci luni era în cozile lor. ¹¹Ca stăpân peste ei îl aveau pe îngerul Abisului, al cărui nume în limba ebraică este Abaddon, iar în limba greacă este Apollyon^{aa}.

¹²Primul „vai” a trecut; iată, încă două „vaiuri” vin după toate aceste lucruri.

¹³Și a sunat din trâmbiță cel de-al șaselea înger. Și am auzit un glas venind dinspre cele patru coarne ale altarului de aur care este înaintea lui Dumnezeu, ¹⁴care vorbea celui de al șaselea înger care avea trâmbița: „Dezleagă-i pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare, Eufrat!” ¹⁵Și au fost dezlegați cei patru îngeri care fuseseră pregătiți pentru ceasul și ziua și luna și anul acela ca săucidă o treime din oameni. ¹⁶Numărul soldaților din cavaleria lor era de douăzeci de mii de ori câte zece mii; am auzit numărul lor. ¹⁷Și astfel am văzut în vedenie caii și călăreții: aveau platoșe de foc, de topaz și de sulf, iar capetele cailor erau asemenea capetelor leilor, iar din gurile lor ieșeau foc, fum și sulf. ¹⁸Din cauza acestor trei plăgi, a focului, a fumului și a sulfului care ieșeau din gurile lor au fost uciși o treime dintre oameni, ¹⁹pentru că puterea cailor este în gurile lor și în

cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea șerpilor.

²⁰Însă ceilalți oameni care nu au fost uciși de aceste plăgi nu s-au pocăit de faptele lor: nu au încetat să se închine demonilor și idolilor de aur, de argint, de bronz, de piatră și de lemn care nu sunt în stare nici să vadă, nici să audă și nici să umble. ²¹Și nu s-au pocăit nici de crimele lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de desfrânarea lor și nici de hoțiile lor.

Viziunile sfârșitului și ale lui Antihrist

10 ¹Și am văzut un alt înger puternic care cobora din cer, îmbrăcat într-un nor. Pe capul său era curcubeul, fața îi era ca soarele, picioarele lui ca niște stâlpi de foc ²și avea în mână o carte mică deschisă. El și-a pus piciorul drept pe mare și cel stâng pe pământ ³și a strigat cu glas puternic, așa cum rage leul. Și când a strigat, cele șapte tunete și-au făcut auzit glasul. ⁴Și când au vorbit cele șapte tunete, eu eram gata să scriu, însă am auzit un glas din cer zicând: „Pecetluiește ceea ce au vorbit cele șapte tunete și nu scrie!” ⁵Și îngerul pe care l-am văzut stând în picioare pe mare și pe pământ și-a ridicat spre cer mâna dreaptă ⁶și a jurat pe Cel viu în vecii vecilor, care a creat cerul și pe cele din el și pământul și pe cele din el

^{aa} Adică, „Nimicitor”.

și marea și pe cele din ea, a jurat: „Timpul s-a sfârșit, ⁷ dar în zilele când va glăsuși cel de al șaptelea înger, când va fi gata să trâmbițeze, atunci se va împlini taina lui Dumnezeu, așa cum a vestit profeților, robii săi.”

⁸ Și vocea pe care o auzisem vorbind cu mine din cer mi-a spus din nou: „Mergi, ia cartea deschisă din mâna îngerului care stă pe mare și pe pământ!” ⁹ Și am mers la înger și i-am spus să îmi dea cartea cea mică. Iar el mi-a spus: „Ia-o și mânânc-o! Va fi amară pentru pânțelele tău, însă în gura ta va fi dulce ca mierea.” ¹⁰ Și am luat cartea cea mică din mâna îngerului și am mâncat-o și era în gura mea dulce ca mierea, însă când am mâncat-o pânțelele mi s-a amărât. ¹¹ Atunci mi s-a spus: „Trebuie să profetești din nou despre multe popoare și neamuri și limbi și împărați.”

11 ¹ Și mi s-a dat o trestie asemenea unui toiag, spunându-mi-se: „Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu și altarul și pe cei care și închină în el. ² Însă curtea din afară a templului las-o deoparte și nu o măsoară, fiindcă a fost dată neamurilor și timp de patruzeci și două

de luni ele vor călca în picioare cetatea cea sfântă. ³ Și le voi da putere celor doi martori ai mei iar ei vor profeti, îmbrăcați în sac, timp de o mie două sute și zeci de zile.” ⁴ Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea stăpânului pământului. ⁵ Și dacă cineva vrea să îi vatăme, va ieși foc din gura lor și îi va mistui pe dușmanii lor; așa trebuie ucis oricine va vrea să îi vatăme. ⁶ Ei au puterea să închidă cerul ca să nu cadă ploaie în zilele profeteșii lor și au putere asupra apelor să le schimbe în sânge și să lovească pământul cu orice fel de plagă ori de câte ori vor dori. ⁷ Și atunci când vor termina mărturia lor, Fiara care se ridică din Abis va face război cu ei și îi va învinge și îi va ucide. ⁸ Și trupurile lor vor fi în piața orașului cel mare care în înțeleș duhovnicesc se numește Sodoma și Egipt, unde și Domnul lor a fost răstignit. ⁹ Și timp de trei zile și jumătate, oameni din felurite popoare și triburi și limbi și neamuri vor privi trupurile și nu vor lăsa să fie îngropate. ¹⁰ Și locuitorii pământului se vor bucura de moartea lor și se vor înveseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeți fuseseră un chin pentru

locuitorii pământului. ¹¹Și după cele trei zile și jumătate, Duhul vieții de la Dumnezeu a intrat în ei și ei s-au ridicat în picioare și toți cei care îi priveau au fost cuprinși de groază. ¹²Și au auzit o voce puternică din cer care le-a spus: „Urcați aici!”, iar ei s-au înălțat la cer într-un nor și dușmanii lor i-au privit. ¹³Și în acel ceas a fost un cutremur mare și o zecime din oraș a căzut și au fost uciși în cutremur șapte mii de oameni, iar restul s-au înspăimântat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

¹⁴Al doilea „vai” a trecut; iată, al treilea „vai” vine imediat.

¹⁵Și al șaptelea înger a trâmbițat. Și s-au auzit glasuri puternice în cer zicând: „Împărăția lumii a devenit a Domnului nostru și a Hristosului său și El va domni în vecii vecilor!” ¹⁶Și cei douăzeci și patru de bătrâni așezați înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor au căzut cu fața la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, ¹⁷zicând: „Îți mulțumim ție, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, Cel care ești și Cel care erai, pentru că ai luat puterea ta cea mare și ai ai început să domnești. ¹⁸Și Neamurile s-au mâniat, însă mânia ta a venit și vremea ca cei morți să fie judecați și ca Tu să-i răsplătești pe robii tăi, pe profeți și pe

sfinți și pe toți cei ce se tem de numele tău, pe cei mici și pe cei mari și să-i distrugi pe cei ce distrug pământul.” ¹⁹Și s-a deschis templul din cer al lui Dumnezeu și s-a văzut chivotul legământului său; și au fost fulgere și glasuri și tunete și cutremur și grindină mare.

12 ¹Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată cu soarele, cu luna sub picioarele ei, iar pe capul ei având o cunună de douăsprezece stele. ²Ea era însărcinată și striga în durerile nașterii, chinându-se să nască. ³Și s-a arătat un alt semn în cer: iată, un Balaur mare și roșu, cu șapte capete și zece coarne, iar pe capetele lui, șapte diademe. ⁴Coadă lui a măturat o treime din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Și Balaurul a stat înaintea Femeii care urma să nască, pentru ca, atunci când va naște, să îi înghită copilul. ⁵Și ea a născut un fiu, un băiat care va păstori toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul ei însă a fost răpit și dus la Dumnezeu și la tronul său. ⁶Iar Femeia a fugit în pustiu, unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo timp de o mie două sute șazeci de zile.

⁷Și în cer a început un război, lupta lui Mihail și a îngerilor lui cu Balaurul, iar Balaurul împreună cu îngerii lui a luptat și el, ⁸dar a fost înfrânt și nu li s-a mai dat voie să stea nicăieri în cer^{ab}. ⁹Și a fost aruncat Balaurul cel mare, Șarpele din vechime, cel numit Diavolul și Satana, cel care înșeală lumea întreagă, a fost aruncat pe pământ, iar îngerii lui au fost aruncați împreună cu el. ¹⁰Și am auzit un glas puternic în cer zicând:

Acum a venit mântuirea și puterea și Împărăția Dumnezeului nostru și puterea Hristosului său, pentru că a fost aruncat acuzatorul fraților noștri, cel care zi și noapte îi acuză față de Dumnezeu nostru.

¹¹Ei însă l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor și nu și-au iubit viața, până la moarte.

¹²De aceea, bucurați-vă, voi, ceruri și cei ce locuiți în ele! Însă vai pământului și mării, pentru că a coborât diavolul la voi cu mânie mare, văzând că mai are puțin timp!”

¹³Și când a văzut Balaurul că a fost aruncat pe pământ, a urmărit-o pe Femeia care născuse copilul de parte bărbătească. ¹⁴Și i s-au dat Femeii cele două aripi ale vulturului cel mare ca să zboare în pustiu la locul ei, unde avea să fie hrănită o vreme și vremuri și jumătate de vreme, ferită de fața Șarpelui. ¹⁵Și din gura lui Șarpele a aruncat după Femeie apă ca un râu, ca să o ia râul. ¹⁶Dar pământul a ajutat-o pe femeie și și-a deschis gura și a înghițit râul pe care Balaurul îl aruncase din gură. ¹⁷Și Balaurul s-a aprins de mânie împotriva femeii și a plecat să se lupte cu restul urmașilor fiului ei^{ac}, cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus. ¹⁸Și Balaurul a stat pe nisipul mării.

13 ¹Și am văzut ridicându-se din mare o Fiară care avea zece coarne și șapte capete; pe coarnele ei erau zece coroane, iar pe capetele ei erau nume de blasfemie. ²Și Fiara pe care am văzut-o se aseamăna cu un leopard, picioarele ei erau ca ale unui urs, iar gura ei era ca o gură de leu. Iar Balaurul i-a dat puterea lui și tronul lui și o autoritate enormă. ³Unul din capetele Fiarei părea să fi fost

^{ab} 12.8 Lit.: nici nu s-a mai găsit loc pentru ei în cer

^{ac} 12.17 Lit.: „cu rămășița seminței ei”.

înjunghiat de moarte, însă rana ucigătoare fusese vindecată. Întreg pământul era cuprins de uimire și urma Fiara ⁴ și s-a închinat Balaurului, fiindcă el îi dăduse putere Fiarei, și s-a închinat și Fiarei, zicând: „Cine este asemenea Fiarei și cine poate să ducă un război împotriva ei?”

⁵ Și i s-a dat gură ca să rostească vorbe îndrăznețe ^{ad} și blasfemii și i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni. ⁶ Și și-a deschis gura cu blasfemii împotriva lui Dumnezeu ca să-i hulească Numele și Cortul din ceruri și pe cei care locuiesc acolo. ⁷ Și i s-a dat să facă război împotriva sfinților și să îi învingă și i s-a dat putere peste orice trib și popor, limbă ori neam. ⁸ Și i se vor închina toți locuitorii pământului ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii ^{ae}. ⁹ Dacă cineva are

^{ad} 13.5 Lit.: „mari”.

^{ae} 13.8 Sau: „nu sunt scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii, a Mielului cel junghiat.” Este posibil ca numele să nu fi fost scrise în cartea vieții de la începutul lumii, și atunci este vorba despre predestinare. Mielul este mielul cel junghiat pentru că a fost jertfit pentru păcatele omenirii. Este posibil să se înțeleagă și ca este vorba despre junghierea mielului încă de la creație, sau înainte de creație. Pare o variantă interesantă, dar Apocalipsa pare să vorbească cu precădere despre ceea ce se întâmplă în istoria

urechi, să audă: ¹⁰ Dacă cineva e sortit ^{af} robiei, în robie merge. Dacă cineva e sortit uciderii cu sabia, va fi ucis cu sabia. Aici este răbdarea și credința sfinților.

¹¹ Și am văzut o altă Fiară ridicându-se din pământ; ea avea două coarne asemenea unui miel și vorbea ca un balaur. ¹² Ea lucra cu toată puterea primei Fiare în fața ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine primei fiare, a cărei rană de moarte fusese vindecată. ¹³ Și făcea semne mari, chiar și foc din cer făcea să coboare pe pământ înaintea tuturor. ¹⁴ Și îi înșela pe locuitorii pământului prin semnele pe care i-a fost dat să le facă în fața Fiarei, spunând locuitorilor pământului să facă un chip ^{ag} Fiarei care fusese rănită cu sabia și totuși trăia. ¹⁵ Și a primit putere să dea suflare ^{ah} chipului Fiarei, așa încât

omenirii, de la creație încoace, deci, este mai probabil ca imaginea mielului înjunghiat să se refere la înjunghierea mielului ca fapt istoric, în Iudeea din secolul 1, nu ca fapt planificat de Dumnezeu, înainte de creație.

^{af} 13.10 În original nu este cuvântul „destinat”. În greacă este construcția următoare: „cine [e] pentru robie, merge în robie; cine [e] pentruuciderea cu sabia, acela la uciderea cu sabia [merge].”

^{ag} 13.14 Lit.: „o icoană”. Adică o imagine, un artefact care reprezintă Fiara.

^{ah} 13.15 Gr.: pneuma. Poate fi tradus și cu „duh” și cu „sufflare”.

chipul Fiarei să vorbească și să facă să fie uciși toți cei care nu se vor închina chipului Fiarei. ¹⁶Și îi obliga pe toți, mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, ¹⁷astfel încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât dacă are semnul, adică numele Fiarei sau numărul numelui ei. ¹⁸Aici este înțelepciunea: cine este priceput să socotească numărul Fiarei, fiindcă este un număr omenesc și numărul ei este șase sute șazeci și șase.

14 ¹Și am privit și, iată, Mielul stătea în picioare pe muntele Sion și împreună cu El erau o sută patruzeci și patru de mii care aveau numele lui și numele Tatălui lui scris pe frunțile lor. ²Și am auzit un sunet^{ai} din cer ca un vuiet de ape multe și ca un bubuit de tunet puternic, iar sunetul auzit era ca al unora care cântă cu harpele. ³Și ei cântau o cântare nouă înaintea tronului și a celor patru ființe și a bătrânilor, dar nimeni nu putea să învețe cântarea, în afara celor o sută patruzeci și patru de mii, cei răscumpărați de pe pământ. ⁴Aceștia sunt oameni care nu s-au întinat cu

femei, ci au rămas^{aj} feciori. Ei îl urmează pe Miel oriunde ar merge El și au fost răscumpărați dintre oameni ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel, ⁵iar în gura lor nu s-a găsit minciună, ci sunt fără pată.

⁶Și am văzut alt înger zburând în înaltul cerului, având o evanghelie veșnică pe care să o vestească celor care locuiesc pe pământ: fiecărui neam, seminție, limbă ori popor. ⁷El zicea cu glas puternic:

Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i glorie,

fiindcă a venit ceasul judecății lui!

Închinați-vă Celui care a făcut cerul și pământul,

marea și izvoarele apelor!

⁸Și a urmat un alt înger, al doilea, care striga:

„A căzut! A căzut Babilonul cel mare, cel care a dat tuturor neamurilor să bea din vinul aprinderii desfrânării lui!”

⁹Lor le-a urmat un alt înger, al treilea, care zicea cu glas puternic:

Dacă cineva se închină Fiarei și chipului ei

și primește semnul pe frunte sau pe mână,

^{ai}_{14.2} Sau: „glas”, „voce”.

^{aj}_{14.4} Lit.: „sunt”.

¹⁰va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu,
turnat neamestecat în potirul mâniei lui,
și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea sfinților îngerilor și înaintea Mielului.

¹¹Iar fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor și cei care se închină Fiarei și chipului ei nu au odihnă, oricine primește semnul numelui ei.

¹²Aici este răbdarea sfinților, a celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința în Isus.

¹³Și am auzit cum un glas din cer zicea: „Scrie: Fericiți sunt cei morți, cei care de acum înainte mor în Domnul!” „Da, – spune Duhul – după atâtea ostenele ei se vor odihni, fiindcă faptele lor îi urmează!”

¹⁴Am privit și, iată, un nor alb, iar pe nor ședea cineva asemenea Fiului Omului, având pe cap o coroană de aur, iar în mână avea o seceră ascuțită. ¹⁵Și un alt înger a ieșit din templu strigând cu glas puternic către cel așezat pe nor: „Trimite-ți seceră și seceră, fiindcă a sosit ceasul secerișului și secerișul pământului s-a copt!” ¹⁶Iar cel care ședea pe nor și-a aruncat seceră pe pământ și pământul a fost secerat.

¹⁷Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer, având și el o seceră ascuțită. ¹⁸Iar din altar a ieșit un alt înger, îngerul care are putere asupra focului, și a strigat cu glas puternic către cel care avea seceră ascuțită, zicându-i: „Trimite-ți seceră cea ascuțită și culege ciorchinii viei pământului, fiindcă strugurii ei s-au copt!” ¹⁹Și îngerul și-a aruncat seceră pe pământ și a cules via pământului și a turnat totul în teascauul mâniei celei mari a lui Dumnezeu. ²⁰Și teascauul a fost călcat în afara cetății și din teascau a ieșit sânge, până la zăbalele cailor, pe o distanță de o mie șase sute de stadii.

Judecata celor șapte potire ale mâniei

15 ¹Și am văzut un alt semn în cer, mare și minunat: șapte îngerii având șapte necazuri, cele din urmă, fiindcă mânia lui Dumnezeu se termină cu ele.

²Și am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc, iar cei care învinseseră Fiara și chipul ei și numărul numelui ei stăteau pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu. ³Și ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând:

Mari și minunate sunt lucrările tale,
Doamne Dumnezeule
Atotputernic! Drepte și adevărate

sunt căile tale, Împărate al neamurilor! ⁴Cine nu se va teme, Doamne, și nu va slăvi numele tău? Fiindcă Tu singur ești sfânt! Toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta, pentru că judecățile tale s-au arătat!

⁵Și după acestea m-am uitat și în cer s-a deschis templul cortului mărturiei. ⁶Și au ieșit din templu cei șapte îngeri care aveau cele șapte necazuri, îmbrăcați în in curat, strălucitor, și încinși la piept cu cingători de aur. ⁷Și una din cele patru ființe a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline cu mânia Dumnezeului celui Viu în vecii vecilor. ⁸Și s-a umplut templul cu fum de la slava lui Dumnezeu și de la puterea lui și nimeni nu a putut să intre în templu până când nu s-au sfârșit cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

16 ¹Și am auzit un glas răsunător din templu spunând celor șapte îngeri: „Mergeți și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu!”

²Și s-a dus cel dintâi, și-a turnat cupa pe pământ și a apărut o rană rea și cumplită pe oamenii care aveau pecetea fiarei și care se închinau chipului ei.

³Și cel de-al doilea și-a turnat cupa în mare și marea s-a făcut sânge, ca de mort, și întreaga suflare de viață din mare a pierit.

⁴Și cel de-al treilea și-a turnat cupa în râuri și în izvoarele apelor și ele s-au făcut sânge. ⁵Și l-am auzit pe îngerul apelor zicând:

Drept ești Tu, Cel care ești și care erai, Cel sfânt, fiindcă ai judecat acestea: ⁶pentru că au vărsat sângele sfinților și al profeților, tot sânge le-ai dat să bea. Vrednici sunt de aceasta!

⁷Și am auzit altarul spunând: „Da, Doamne Dumnezeule Atotputernic, adevărate și drepte sunt judecățile tale!”

⁸Și cel de-al patrulea și-a turnat cupa peste soare și soarelui i s-a dat să îi ardă pe oameni cu foc. ⁹Și oamenii au fost arși cu mare dogoare și au blestemat numele lui Dumnezeu, care are putere asupra acestor necazuri și nu s-au pocăit și nu i-au dat slavă.

¹⁰Și cel de-al cincilea și-a turnat cupa pe tronul Fiarei și împărăția ei s-a întunecat, iar oamenii își mușcau limbile de durere ¹¹și din cauza durerilor și a rănilor lor l-au blasfemiât pe Dumnezeul cerului și nu s-au pocăit de faptele lor.

¹²Și cel de-al șaselea și-a turnat cupa peste Eufrat, râul cel mare, și apa lui a secat ca să le fie pregătită calea împăraților de la răsăritul soarelui. ¹³Și am văzut trei duhuri necurate ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura Fiarei și din gura profetului mincinos. ¹⁴Acestea sunt duhuri de demoni, care fac minuni și merg la împărații din toată lumea să îi adune la războiul din ziua cea mare a lui Dumnezeu cel Atotputernic. ¹⁵„Iată, Eu vin ca un hoț. Fericit este cel care veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” ¹⁶Și i-au adunat la locul care în limba ebraică se numește Armagedon.

¹⁷Și cel de-al șaptelea și-a turnat cupa peste aer și un glas puternic a ieșit din templu, de la tron, zicând: „S-a încheiat!” ¹⁸Și au ieșit fulgere și glasuri și tunete și s-a făcut un cutremur mare, așa cum nu a mai fost de când este omul pe pământ, atât de mare a fost. ¹⁹Cetatea cea mare s-a rupt în trei părți, iar cetățile neamurilor au căzut. Iar numele Babilonului celui mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu ca să îi dea din paharul cu vin al mâniei lui aprinse. ²⁰Și toate insulele au fugit, iar munții nu s-au mai găsit. ²¹Și peste oameni a căzut din cer o grindină mare cât talantul, iar oamenii l-au blestemat pe Dumnezeu din pricina necazului

grindinei, fiindcă necazul aceasta era îngrozitor de greu.

Viziunea Marii Prostituate

17 ¹Și unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe a venit și a vorbit cu mine: „Vino, îți voi arăta judecata desfrânatei celei mari care stă pe ape multe, ²cu care s-au desfrânat împărații pământului, iar locuitorii pământului s-au îmbătat cu vinul desfrânării ei.” ³Și m-a dus în pustiu, în duh, și am văzut o femeie așezată pe o fiară stacojie, plină de nume blasfemiatoare, având șapte capete și zece coarne. ⁴Iar femeia era îmbrăcată în purpură și veșmânt stacojiu, împodobită cu aur, pietre prețioase și mărgăritare. Avea în mână un potir de aur plin cu urâciunile și necurățiile desfrânării ei, ⁵iar pe fruntea ei era scris un nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și urâciunilor pământului. ⁶Și am văzut că femeia era îmbătată cu sângele sfinților și cu sângele martirilor lui Isus. Și m-am mirat mult când am văzut-o. ⁷Iar îngerul mi-a spus: „De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a fiarei cu șapte capete și zece coarne care o poartă. ⁸Fiara pe care ai văzut-o era și nu mai este și se va ridica din Adânc și

va merge spre pieire. Iar locuitorii pământului ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții de la întemeierea lumii se vor minuna văzând Fiara că era și nu mai este și se ivește iar. ⁹Aici este mintea care are înțelepciune. Cele șapte capete sunt șapte munți pe care stă așezată femeia. Și aceștia sunt șapte împărați. ¹⁰Cinci au căzut, unul este, iar ultimul nu a venit încă, iar când va veni, trebuie să rămână puțină vreme. ¹¹Iar Fiara care era și nu mai este, este și ea un al optulea rege, unul dintre cei șapte, și merge spre pieire. ¹²Cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care nu au primit încă împărăție, ci doar vor primi putere ca de împărat, vreme de un ceas, împreună cu Fiara. ¹³Aceștia au o singură voință și îi vor da Fiarei puterea și stăpânirea lor. ¹⁴Ei vor lupta împotriva Mielului, dar Mielul îi va învinge, pentru că El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților, iar cei împreună cu El sunt chemați și aleși și credincioși.”

¹⁵Și mi-a spus: „Apele pe care le-ai văzut, peste care stă așezată desfrânata sunt popoare și mulțimi, neamuri și limbi. ¹⁶Iar Fiara și cele zece coarne pe care le-ai văzut o vor urî pe femeia

desfrânată, o vor pustii și o vor despuia, îi vor înghiți cărnurile și pe ea o vor arde în foc, ¹⁷fiindcă Dumnezeu le-a dat în inimi să-i facă voia și, având o singură voință, să-i dea Fiarei împărăția lor până se vor împlini cuvintele lui Dumnezeu. ¹⁸Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care stăpânește peste împărații pământului.”

Căderea Babilonului

18 ¹După acestea am văzut un alt înger care cobora din cer și avea putere mare, iar pământul s-a luminat de slava lui. ²Și a strigat cu voce puternică: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a devenit locuință a demonilor și temniță a oricărui duh necurat, a oricărei păsări necurate și a oricărei fiare necurate și urâte, ³pentru că din vinul aprinderii desfrânării ei au băut toate neamurile și împărații pământului s-au desfrânat cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit din puterea desfătărilor ei.”

⁴Și am auzit o altă voce din cer zicând: „Ieșiți din ea, voi, poporul meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și să primiți din plăgile ei, ⁵pentru că păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a amintit de nedreptățile ei. ⁶Plătiți-i așa cum și ea a plătit și

răsplățiți-i îndoit după faptele ei; în paharul în care a turnat, turnați-i de două ori. ⁷Pe cât s-a slăvit pe sine și a trăit în desfătări, tot pe atât dați-i chin și plângere, fiindcă în inima ei ea spune: „Stau ca o regină, văduvă nu sunt și nu voi ști ce-i plânsul.” ⁸De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte, plângere și foamete, și va fi arsă în foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu cel care a judecat-o.”

⁹Iar împărații pământului care s-au desfrânat cu ea și au trăit cu ea în desfătări o vor plânge și o vor jeli când vor vedea fumul arderii ei. ¹⁰Vor sta departe de teama chinului ei spunând: „Vai, vai ție, cetatea cea mare, Babilon, cetatea cea tare, că într-un singur ceas a venit judecata ta!”

¹¹Iar negustorii pământului plâng și jelesc după ea, pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa - ¹²aur, argint, pietre prețioase și mărgăritare, țesături fine și purpură, mătase și stofă stacojie, tot felul de lemn parfumat, tot felul de vase din fildeș și din lemn de mare preț, aramă, fier și marmură, ¹³scorțișoară și mirodenii, tămâie, mir și smirnă, vin și untdelemn, făină de grâu curat, grâu, vite, oi, cai și căruțe, trupuri și suflețe de oameni. ¹⁴„Și roadele pe care le dorea sufletul tău s-au dus de la tine și tot fastul și toată strălucirea ta au pierit și nu se vor mai găsi niciodată.”

¹⁵Negustorii acestor lucruri, cei ce s-au îmbogățit de pe urma ei, vor sta departe de teama chinului ei, plângând și văitându-se, ¹⁶zicând: „Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată în țesături fine, în purpură și în stofă stacojie și împodobită cu aur și pietre scumpe și mărgăritare, ¹⁷pentru că într-un singur ceas s-a pierdut atâta bogăție!”

Și orice căpitan de vas, orice călător pe mare, corăbierii și toți cei care lucrează pe mare au stat departe ¹⁸și privind fumul arderii ei strigau: „Cine era asemenea cetății celei mari?” ¹⁹Și își puneau țărână în cap și strigau plângând și jelindu-se, zicând: „Vai, vai, cetatea cea mare, în care toți cei care au corăbii pe mare s-au îmbogățit din bogăția ei, pentru că într-un ceas s-a pustiit.” ²⁰Veselește-te de ea, cerule, și voi, sfinți, apostoli și profeți, fiindcă Dumnezeu a judecat-o și v-a făcut dreptate.

²¹Și un înger puternic a ridicat o piatră cât o piatră mare de moară și a aruncat-o în mare, zicând: „Cu așa furie va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi, ²²iar glasul celor ce cântă din alăută și din gură, din flaut și din trâmbiță nu se va mai auzi de acum în tine și nici un meșteșugar de orice fel de meșteșug nu se va mai afla în tine și niciodată nu se va mai auzi în tine hurelul morilor! ²³Și niciodată nu

va mai străluci în tine lumina lămpii; și glasurile de mire și de mireasă nu se vor mai auzi în tine niciodată, pentru că neguțătorii tăi erau stăpânitorii lumii și pentru că toate neamurile au fost duse în rătăcire de vrăjitoria ta. ²⁴ Și s-a găsit în ea sânge de profeți și de sfinți și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ.”

19 ¹ După acestea, am auzit ca un glas puternic de mulțime multă în cer zicând: „Aleluia! Mântuirea, slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, ² fiindcă adevărate și drepte sunt judecățile lui, fiindcă a judecat-o pe desfrânata cea mare care a stricat pământul cu desfrânarea ei și a răzbunat sângele robilor lui din mâna ei!” ³ Și a doua oară au spus: „Aleluia! Fumul ei se ridică în vecii vecilor!” ⁴ Iar cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe au căzut și s-au închinat lui Dumnezeu care stă pe tron zicând: „Amin! Aleluia!” ⁵ Și un glas a ieșit de la tron spunând: „Lăudați-l pe Dumnezeul nostru toți robii lui și cei ce vă temeți de El, cei mici și cei mari!” ⁶ Și am auzit ca un glas de mulțime multă și ca un vuiet de ape multe și ca un bubuit de tunete puternice spunând: „Aleluia! Pentru că

și-a început domnia Domnul Dumnezeul nostru, Atotputernicul! ⁷ Să ne bucurăm, să ne veselim și să-i dăm slavă, pentru că a venit nunta Mielului și Mireasa lui s-a pregătit ⁸ și i s-a dat să se îmbrace cu țesături fine, strălucitoare și curate, pentru că țesăturile fine sunt faptele drepte ale sfinților.”

⁹ Și mi-a spus: „Scrie: fericiți sunt cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Și mi-a spus: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.” ¹⁰ Iar eu am căzut la picioarele lui ca să mă închin lui. Dar el mi-a spus: „Nu face asta! Sunt un rob împreună cu tine și cu frații tăi care îl mărturisesc pe Isus. Lui Dumnezeu închină-te! Căci mărturisirea lui Isus este duhul profeției.”

¹¹ Și am văzut cerul deschis, și iată, un cal alb, iar cel ce șade pe el se numește Credincios și Adevărat, și cu dreptate face judecată și război. ¹² Ochii lui sunt ca para focului, iar pe capul său sunt multe cununi. El are un nume scris pe care nimeni nu îl cunoaște în afară de El însuși. ¹³ El este îmbrăcat cu un veșmânt stropit cu sânge și numele lui este: Cuvântul lui Dumnezeu. ¹⁴ Oștirile din cer îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate în țesături fine albe, curate. ¹⁵ Iar din gura lui iese o sabie ascuțită ca

să lovească neamurile cu ea. El îi va păstori cu toiag de fier și va călca teascul vinului aprinderii mâniei lui Dumnezeu, Atotputernicul. ¹⁶ Pe haina și pe coapsa lui are un Nume scris: Împăratul împăraților și Domnul domnilor.

¹⁷ Și am văzut un înger stând în soare și a strigat cu glas puternic zicând tuturor păsărilor care zboară la zenit: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ¹⁸ ca să mâncați cărnuri de împărați, de comandanți de oștiri și de oameni puternici, carne de cai și de călăreți, carne de oameni liberi și de sclavi, mici și mari!” ¹⁹ Și am văzut Fiara și pe împărații pământului și oștirile lor adunate să pornească război împotriva celui ce șade pe cal și împotriva oștirii lui. ²⁰ Iar Fiara a fost prinsă și împreună cu ea și profetul mincinos care făcuse înaintea ei semne prin care îi înșelase pe cei care primiseră pecetea Fiarei și care se închinau chipului ei. Fiara și profetul au fost aruncați de vii în lacul de foc aprins cu sulf. ²¹ Iar restul au fost uciși cu sabia care ieșea din gura celui care ședea pe cal, și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

Viziunea celor 1000 de ani și a Judecății finale

20 ¹ Și am văzut un înger care se cobora din cer și avea cheia Adâncului și un lanț mare în mână. ² El l-a prins pe Balaur, Șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat o mie de ani. ³ L-a aruncat în Adânc, l-a închis și a pus pecetea deasupra lui ca să nu mai înșele popoarele^{ak} până când se vor încheia cei o mie de ani. După aceea^{al} trebuie să fie dezlegat pentru un timp scurt.

⁴ Și am văzut tronuri, iar cei ce s-au așezat pe ele au primit însărcinarea să judece^{am}. Am văzut sufletele celor cărora li s-a tăiat capul pentru mărturisirea lui Isus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și pe toți cei care nu s-au închinat Fiarei, nici chipului ei și nici nu au primit pecetea pe frunte și pe mână. Ei au venit la viață și au domnit împreună cu Hristos o mie de ani. ⁵ Ceilalți morți nu au înviat până când nu s-a încheiat mia de ani. Aceasta este prima înviere. ⁶ Fericit și sfânt este cel care are parte de prima înviere. Asupra lor a doua moarte nu are putere, ci ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.

^{ak} 20.3 Lit.: „neamurile”.

^{al} 20.3 Lit.: „după aceștia”, adică după cei o mie de ani, sau după aceste evenimente.

^{am} 20.4 Lit.: „li s-a dat judecata”.

⁷Și când se va sfârși mia de ani, Satana va fi dezlegat din închisoarea lui ⁸și va ieși să înșele popoarele^{an} din cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și Magog, și să îi adune la război; numărul lor este ca nisipul mării. ⁹Ei s-au întins pe tot pământul și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită. Însă din cer s-a coborât foc și i-a nimicit. ¹⁰Iar Diavolul, care i-a înșelat, a fost aruncat în lacul de foc și sulf în care sunt Fiara și Profetul mincinos și vor fi chinuiți zi și noapte, în vecii vecilor.

¹¹Și am văzut un tron mare și alb și pe Cel care ședea pe el, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit și nu s-a mai găsit loc pentru ele. ¹²Și i-am văzut pe cei morți, pe cei mari și pe cei mici stând înaintea tronului, și au fost deschise niște cărți; și s-a mai deschis o carte, Cartea vieții. Iar morții au fost judecați din cele scrise în cărți, după faptele lor. ¹³Iar marea i-a dat pe morții din ea și Moartea și Stăpânul morților^{ao} i-au dat pe morții din ele și au fost judecați fiecare după faptele lor. ¹⁴Iar Moartea și Stăpânul morților au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este a doua moarte, lacul de foc. ¹⁵Iar cine nu a

fost găsit scris în Cartea vieții, a fost aruncat în lacul de foc.

Viziunea noului Ierusalim și a noului univers

21 ¹Și am văzut un cer nou și un pământ nou, fiindcă primul cer și primul pământ trecuseră, iar marea nu mai era. ²Și am văzut cetatea cea sfântă coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. ³Și am auzit un glas puternic din tronul lui Dumnezeu zicând: „Iată, cortul lui Dumnezeu cu oamenii, El va locui cu ei și ei vor fi popoarele lui și însuși Dumnezeu va fi împreună cu ei, va fi Dumnezeul lor. ⁴Și El va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi moarte, nici plâns, nici strigăt, nici durere, fiindcă lucrurile dintâi au trecut.

⁵Iar Cel așezat pe tron a spus: „Iată, Eu înnoiesc totul!” Și a mai zis: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt adevărate și vrednice de crezare!” ⁶Și mi-a spus: „S-a împlinit! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui ce însetează Eu îi voi da în dar din izvorul apei vieții.

⁷Cel ce învinge va moșteni aceste lucruri și Eu îi voi fi Dumnezeu, iar el îmi va fi fiu. ⁸Cât despre cei lași,

^{an}_{20.8} Lit.: „neamurile”, adică celelalte popoare, nu evreii.

^{ao}_{20.13} Lit.: „Hades”. Poate fi tradus și „Tărâmul morților” sau „iadul”.

necredincioși, cei josnici, ucigași, desfrânați, vrăjitori, cei idolatri și toți mincinoșii, partea lor este în lacul aprins cu foc și pucioasă.”

⁹Și a venit unul din cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe pline cu ultimele șapte necazuri și mi-a vorbit: „Vino, îți voi arăta Mireasa, Soția Mielului!” ¹⁰Și m-a dus în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul, care cobora din cer de la Dumnezeu. ¹¹Ea avea slava lui Dumnezeu, iar strălucirea ei este asemănătoare cu aceea a unei pietre de mare preț, a unei pietre de jasp cristalin. ¹²Ea avea un zid mare și înalt, douăsprezece porți, iar deasupra porților erau doisprezece îngeri și nume înscrise, numele celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel. ¹³Trei porți erau spre răsărit, trei porți spre nord, trei porți spre sud, și spre apus, trei porți. ¹⁴Zidul cetății avea douăsprezece temelii, iar pe ele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵Iar îngerul care vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de aur ca să măsoare cetatea, porțile și zidul ei. ¹⁶Cetatea avea patru colțuri^{ap}, iar lungimea ei era tot atât cât lățimea. Și a

măsurat cetatea cu trestia: douăsprezece mii de stadii^{aq}. Lungimea, lățimea și înălțimea ei erau la fel. ¹⁷Și i-a măsurat și zidul: o sută patru zeci și patru de coți^{ar}, măsură omenească pe care o folosea îngerul. ¹⁸Zidul ei este din jasp, iar cetatea era de aur curat, asemenea sticlei curate. ¹⁹Temeliile zidului cetății sunt împodobite cu tot felul de pietre prețioase: prima temelie este de jasp, a doua de safir, a treia de calcedonie, a patra de smarald, ²⁰a cincea de onix, a șasea de sardiu, a șaptea de crisolit, a opta de beril, a noua de topaz, a zecea de crisopraz, a unsprezecea de turcoaz, a douăsprezecea de ametist. ²¹Iar cele douăsprezece porți sunt douăsprezece mărgăritare și piața cetății este din aur curat ca de sticlă străvezie.

²²Și nu am văzut nici un templu în ea, pentru că templul ei este Domnul Dumnezeu, Atotputernicul, și Mielul. ²³Iar cetatea nu are nevoie de soare, nici de lună ca să o lumineze, fiindcă slava lui Dumnezeu o luminează, iar făclia ei este Mielul. ²⁴Neamurile vor umbla în lumina ei, iar împărații pământului își

^{aq}_{21.16} Măsura indică 12x1,000, adică Biserica, cu 12 apostoli și nenumărați oameni dintre păgâni (1,000). Pe ansamblu, dimensiunea este de 2,200 sau 2,400 km (un stadion avea aproximativ 185m).

^{ar}_{21.17} Măsura indică din nou poporul Israel, 12x12, iar 144 coți înseamnă 65m.

^{ap}_{21.16} Cifra 4 indică o locuință pentru toți oamenii mântuiți, veniți din întreaga lume.

vor aduce în ea măreția lor. ²⁵ Porțile ei nu se vor închide ziua niciodată, și acolo nu va fi noapte. ²⁶ Și în ea vor fi aduse măreția și cinstea neamurilor. ²⁷ În ea nu va intra nimic întinat, nici cel care săvârșește nelegiuiri și nici cel mincinos, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

22 ¹ Și mi-a arătat râul apei vieții, strălucitor ca un cristal, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, ² în mijlocul pieții cetății. De o parte și de alta a râului era pomul vieții, rodind de douăsprezece ori, dându-și rodul în fiecare lună, iar frunzele pomului erau pentru tămăduirea neamurilor. ³ Și nu va mai fi nimic blestemat. Iar în ea va fi tronul lui Dumnezeu și al Mielului, iar robii lui îi vor sluji. ⁴ Ei îi vor vedea fața și numele lui va fi pe fruntea lor. ⁵ Acolo nu va mai fi noapte și nu va fi nevoie de lumina lămpii și de lumina soarelui, fiindcă Domnul Dumnezeu va lumina peste ei și ei vor domni în vecii vecilor.

⁶ Și mi-a spus: „Aceste cuvinte sunt adevărate și vrednice de crezare, iar Domnul Dumnezeul duhurilor profeților l-a trimis pe îngerul lui să le arate robilor săi cele ce trebuie să se întâmple în curând.” ⁷ „Iată, Eu vin

curând! Fericit este cel care păzește cuvintele profeției acestei cărți!”

⁸ Și eu, Ioan, sunt cel care am auzit și am văzut acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat lucrurile acestea. ⁹ Dar el mi-a spus: „Vezi să nu faci asta! Sunt slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, profeții, și cu cei care păstrează cuvintele acestei cărți. Lui Dumnezeu închină-te!” ¹⁰ Și mi-a spus: „Nu pecetlui cuvintele profeției acestei cărți, fiindcă vremea este aproape. ¹¹ Cel nedrept să rămână nedrept pe mai departe, cel necurat să rămână necurat, cel drept să trăiască în dreptate ^{as} pe mai departe, iar cel sfânt să se sfințească pe mai departe!”

¹² „Iată, Eu vin curând, iar plata mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum îi este fapta. ¹³ Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Începutul și Sfârșitul.”

¹⁴ Fericiți sunt cei care își spală veșmintele ca să aibă drept ^{at} la pomul vieții și să poată intra pe porți în cetate. ¹⁵ Afară să rămână câinii și vrăjitorii, desfrânații și ucigașii, idolatrii și oricine iubește și săvârșește minciuna!

¹⁶ „Eu, Isus, l-am trimis pe îngerul meu să vă mărturisească acestea pentru

^{as} 22.11 Lit.: „să facă dreptate”.

^{at} 22.14 Lit.: „autoritate”, „stăpânire”, „putere”.

Biserici. Eu sunt rădăcina și mlădița lui David, Steaua care strălucește dimineața.”

¹⁷ Iar Duhul și Mireasa spun: „Vino!” Iar cel care aude să spună: „Vino!” Iar cel însetat să vină, cel care vrea să primească în dar apa vieții.

¹⁸ Eu îi mărturisesc oricui ascultă cuvintele profeției acestei cărți: dacă cineva le va mai adăuga ceva, Dumnezeu îi va adăuga nenorocirile

mari care sunt scrise în cartea aceasta.

¹⁹ Iar dacă cineva va scoate ceva din cuvintele cărții acestei profeții, Dumnezeu îi va scoate și lui partea din pomul vieții și din cetatea cea sfântă, care sunt arătate în cartea aceasta.

²⁰ Cel care dă mărturie despre aceste lucruri spune: „Da, vin curând!”

„Amin, vino, Doamne Isuse!”

²¹ Harul Domnului Isus să fie cu toți!